

خبر

طارمی: نیاز به بازی‌های دوستانه قوی‌تری داریم

مهدی طارمی که آقای گل و بهترین بازیکن تورنمنت کافا شد، در بازگشت از ازبکستان گفت: «مسابقاتی بود که باید می‌رفتیم و در آن شرکت می‌کردیم. مهم‌ترین دستاوردش این بود که ذهنیت قهرمانی در بازیکنان ما به وجود بیاید. اینکه بتوانیم جام بگیریم خیلی مهم است تا بتوانیم با اعتماد به نفس بالاتری در جام ملت‌های آسیا حاضر شویم.»

او درباره انتخابش به عنوان بهترین بازیکن رقابت‌های کافا اضافه کرد: «کسی نمی‌تواند به صورت فردی موفقیت کسب کند، وقتی در یک ورزش گروهی کار می‌کنید. این موفقیت از تلاش همه بازیکنان می‌آید و از همه بازیکنان تیم تشکر می‌کنم.»

مهاجم پورتو درباره سطح رقابت‌های کافا گفت: «وقتی با تیم‌های بزرگتر بازی کنید، کیفیت تیم‌تان بالاتر می‌رود. در این مسابقات توانستیم به اهدافمان برسیم و مهم‌ترین دستاوردمان ذهنیت قهرمانی بود و این مهم‌ترین مسأله بود. قطعاً باید بازی‌های دوستانه قوی‌تری داشته باشیم تا نقاط قوت و ضعف‌مان را پیدا کنیم و اگر به این شکل پیش برویم قطعاً به مشکل می‌خوریم.»

او درباره جریان بازی فینال گفت: «بازیکنان ما اکثراً از اروپا آمدند و خستگی بسیار بیشتری از بازیکنان شاغل در آسیا دارند. بعد از جام جهانی هم فشار زیادی روی اکثر بازیکنان بود و متأسفانه ابتدای بازی هم یک اتفاق بد برای بازیکنان ما رخ داد. بعد از آن به تیم ملی شوک وارد شد و رفته رفته بهتر شدیم و در ابتدای نیمه دوم گل زدیم. در ادامه هم طبیعی است در مقابل تیم میهمان بازی را کنترل کنیم.» او درباره اتحاد بازیکنان در تیم ملی گفت: «تیم ملی متحد است و در هر زمینه‌ای ممکن است منتقد وجود داشته باشد. هیچ تیم و بازیکنی کامل نیست و به همه احترام می‌گذاریم. سعی می‌کنیم احترام ایران را روز به روز بالاتر ببریم.»

طارمی درباره خط حمله بوشهری تیم ملی و حضور مهدی قایدی و محمد محبی هم گفت: «خط حمله تیم‌ملی شرایط خوبی دارد. محبی وقایدی تقریباً تازه وارد تیم ملی شدند و به زمان نیاز دارند تا خودشان را بیشتر نشان دهند. در آینده از این دو بازیکن بیشتر می‌شنویم.»

مربی ازبکستان: خسته بودیم

ولادو رادمانوویچ تعداد بازی‌های بیشتر ازبکستان نسبت به ایران را به عنوان یکی از دلایل شکست تیمش در فینال تورنمنت کافا عنوان کرد. مربی تیم ملی ازبکستان که در غیاب کاتانچ بیمار، هدایت ازبکستان را به عهده داشت، در نشست خبری پس از فینال تورنمنت کافا گفت: «بازی همانطور بود که انتظار داشتیم. ما بیشتر از ایران بازی کرده بودیم و نشانه‌هایی از خستگی در بازیکنان ازبکستان مشهود بود. در استفاده از فرصت‌های گلزنی خودمان ناکام بودیم و برخی بازیکنان مانند آشورماتوف و آلیکولوف را در اختیار نداشتیم.» او با تمجید از تیم ملی ایران اضافه کرد: «می‌دانیم ایران تیم ضعیفی نیست. با این حال اطمینان می‌دهم اگر دوباره به مصاف این تیم برویم، یک بازی کاملاً متفاوت خواهیم دید.»

مرتضی پورعلی گنجی

متزلزل در فینال

مرتضی پورعلی گنجی در فینال یکی از مدافعان میانی تیم ملی بود ولی نمایش پراشتباهی داشت و چند بار جا ماند. گوش راست سریع ازبکستان چند بار توانست مدافع باتجربه تیم ملی را پشت سر بگذارد و بدون درخشش نیازمند میزبان می‌توانست به گل برسد. قطعاً کادر فنی تیم ملی جزئیات فینال تورنمنت کافا را به دقت رصد کرده و برای بازی‌های بعدی به فکر فرمول متفاوتی برای قلب دفاع تیم ملی خواهد بود.

رامین رضاییان

تفکر قهرمانی در ما ایجاد شد

رامین رضاییان، مدافع تیم ملی درباره تورنمنت کافا گفت: «مسابقات بدی نبود و هدف این بود که قهرمان شویم. می‌دانم رقیبانی قوی نداشتیم اما تیم ازبکستان تیم خوبی بود و ما برای همه تیم‌ها ارزش قائل هستیم. اتفاقی که باید برای ما رخ می‌داد این بود که تفکر قهرمانی در بازیکنان ایجاد شود و امیدوارم در جام ملت‌های آسیا اتفاقات خوبی رخ دهد. امیدوارم در آینده بازی‌های خوبی هم داشته باشیم.»

ابراهیم قاسمپور

تحت فشار قرار نگرقتیم

بازیکن پیشین تیم ملی درباره تورنمنت کافا گفت: «فینال بهتر از دو دیدار قبلی بود زیرا ازبکستان دفاعی قوی‌تری توانست ما را تحت فشار بگذارد و ایرادات ما در خط دفاعی را نشان دهد. فکر نمی‌کنم این مسابقات دستاوردی برای ما داشته باشد و برای موفقیت باید با تیم‌هایی بازی کنیم که ما را تحت فشار بگذارند. رقیبان ما تدارک‌گزاران خوبی بودند و با این شرایط شانس برای قهرمانی آسیا نداریم.»

با یقه‌گیری کنعانی زادگان برخورد کنید

این همه مربی در تیم ملی چه می‌کنند؟

ما نمیدانیم، دقیقاً چیست و هر یک از آنها و همچنین آنالیزورها و سایر نزدیکان قلعه‌نویی به کدام یک از حیطه‌ها رسیدگی می‌کنند؟ آیا اصولاً در تیم ملی آنقدر کار زمینه و حوزه وجود دارد که این همه متخصصی بخواهد یا دوستان را جمع کرده‌اند تا به خیال خودشان وزن نیمکت تیم ملی زیاد بشود؟

سوء تبلیغ بزرگی که مهار نشد

سؤال عاجل‌تر و مهم‌تری که وجود دارد این است که در میان آن همه مربی ریز و درشت تیم ملی که از کنار خط بازی ایران و ازبکستان را تماشا و ظاهراً بر اوضاع مدیریت می‌کردند، آیا نباید حداقل یک نفرشان حسین کنعانی زادگان را که بانی آن تنگ‌کاری و یقه‌گیری تأسفبار با بازیکنان حریف شد، با قدرت مهار و این قضیه رنج‌آور را در نطفه خفه می‌کرد تا تبدیل به یک سوء تبلیغ آشکار علیه یوزها نشود؟

در میان این همه مربی که به شهرهای بیشکک و تاشکند رفته بودند، آیا نباید یکی دو نفرشان سریعاً ماجرای کنعانی‌زادگان را که اخراج شده بود، اما حاضر به خروج از میدان نبود و به یقه‌گیری با نفرت تیم رقیب مشغول شد و یک محرکه‌گیری تأسف بار را پی ریخت، به موقع و بلافاصله مهار و از گسترش یافتن آن جلوگیری می‌کردند؟ این اولین باری نیست که مدافع سابق پرسپولیس و بازیکن سال‌های اخیر تیم ملی تصمیم یک داور را برنمی‌تابد و مجادله می‌کند و توی شکم حریف می‌رود اما وقتی پای دیدارهای

وصال روحانی

روزنامه نگار

تیم ملی فوتبال ایران فاتح جام نازل و پیش پا افتاده «کافاکاپ» شد اما اولین سؤالی که در دوره جدید سرمربیگری امیر قلعه‌نویی در این تیم ایجاد شده، این است که این همه مربی و به قولی «دستیار» در این تیم چه می‌کنند و وظایف دقیق این همه مربی چیست؟ در اواخر سال ۲۰۰۶ هم که قلعه‌نویی سرمربی تیم ملی شد، آنقدر دستیار و کمک مربی و مشاور و آنالیزور به این تیم آورد که تعداد اعضای کادر فنی به رقم خیره‌کننده ۱۷ رسید و مردم و ناظران مانده بودند که در این مورد چه بگویند. ابهام‌ها زمانی بیشتر شد که تیم ملی با آن لشکر سلم و تور به مسابقات جام ملت‌های آسیا اعزام شد و در یک‌چهارم نهایی در ضربات پنالتی تسلیم کره جنوبی و حذف شد.

پاداش و محصول به وجود آوردن چنان کادر فنی عریض و طویل و عاجزی چیزی جز برکناری سریع نمی‌توانست باشد. با این حال قلعه‌نویی بدون درس گرفتن از واقعه تلخ ۱۶ سال پیش اینک نیز یک لشکر تازه از مربی و کمک مربی و دستیار و آنالیزور در اردوی تیم ملی جمع کرده است. سؤال مهم و جاری و بدون پاسخ مانده این است که این آقایان در تیم ملی چه می‌کنند و وظایف حمید مطهری، رحمان رضایی، آندو تیموریان و مانیکونه و همچنین سعید الهویی که دستیار اول او به حساب می‌آید و وی را با استناد به اظهارات خودش «آقای ماتریس (!)»

تورنمنت غرب آسیا مشکلات تیم امید را آشکار کرد

فینال بغداد شبیه سازی بازی تاشکند

در بازی سوم ازبکستان را بربرند یا حداقل از این تیم امتیاز بگیرند. در تاشکند هم تمام ورزشگاه حامی تیم میزبان خواهد بود و البته امید ازبکستان قطعاً کیفیت بالاتری از امید عراق دارد.

اصرار روی توپ‌های بلند

یکی از مشکلات تیم امید در بازی با عراق اصرار روی ارسال توپ‌های بلند بود. بعد از دو بازی اول روی چمن بی‌کیفیت ورزشگاه کربلا، تیم امید در نیمه‌نهایی مقابل عمان که در بغداد برگزار شد گردش توپ نسبتاً خوبی داشت. تیم امید در فینال هم خوب شروع کرد، ولی هر قدر از زمان بازی گذشت پرس عراق شدیدتر شد و پاس‌های بلند و بی‌هدف جای پاس‌های کوتاه را گرفت. این مدل بازی یاسین سلمانی، مهمترین مهره هجومی و طراح اصلی تیم امید را از جریان بازی خارج کرد و موقعیت‌ها به حداقل رسید.

افت فلاح و نوسان خالدآبادی

زوج خط دفاع تیم امید مطابق انتظار از جزایوی و فلاح بود. جزایوی در هر چهار بازی نمایش خیلی خوبی داشت، ولی فلاح اقتدار شروع لیگ را نداشت و در بازی با عراق روی توپ‌های بلند متزلزل بود. مدافع پیکان چند ماه قبل تصادف سختی داشت و هنوز نتوانسته به فرم ایده‌آل برسد. فشرده‌گی بازی‌های این تورنمنت هم روی عملکرد او تأثیر منفی داشت، ولی عنایتی باید امیدوار باشد که مدافع باتجربه‌اش تا شهریور ماه عوارض این مصدومیت سخت را پشت سر بگذارد.

جای خالی بک گلزن قهار

تیم امید در دوره‌های گذشته مهاجمان تراز اولی در ترکیب تیمش داشته. بازیکنانی که در ردیف بهترین گلزنان لیگ برتر بودند و خیال سرمربی راحت بود که می‌توانند از حداقل موقعیت‌ها استفاده کنند. در تیم امید فعلی جای خالی چنین گلزنی دیده می‌شود و این را می‌توان بازتابی از لیگ برتر در سال‌های گذشته دانست که اکثر تیم‌ها گلزن قهاری در ترکیب‌شان ندارند. آریا برزگر که به فلسطین گل زد فصل گذشته در لیگ برتر و جام حذفی فقط یک گل زد. احمد

آرمین ساروخانیان

ساعتی بعد از پیروزی تیم ملی در فینال تورنمنت کافا، تیم امید در فینال تورنمنت غرب آسیا با امید عراق رویه‌رو شد و چیزی نمانده بود که دومین قهرمانی را در فاصله چند ساعت برای فوتبال ایران به دست آورد، ولی در ضربات پنالتی مغلوب میزبان شد. این اولین تجربه رضا عنایتی با تیم امید بود و قطعاً این چهار بازی فشرده دستاوردهای زیادی برای این مربی داشته که شهریور ماه باید برای مرحله اول مقدماتی المپیک به ازبکستان برود.

بازی مقابل عراق میزبان که از طرف ورزشگاه لبریز از تماشاگر مدینه بغداد حمایت می‌شد جدی‌ترین محک تیم امید در این تورنمنت بود. آنها در بازی اول مقابل سوریه کار سختی نداشتند و بدون فشار زیادی به برده سه بر یک رسیدند. در بازی دوم پرس فلسطین شاگردان عنایتی را به دردرس انداخت، ولی آنها با اراده بالا نتوانستند در ثانیه‌های آخر گل تساوی و صعود را بزنند. تیم امید بازی نیمه‌نهایی مقابل اردن را تحت کنترل داشت، ولی فرصت‌های محدود این تیم به گل ختم نشد و در نهایت با درخشش خالدآبادی در ضربات پنالتی به فینال رسید.

عراق نسبت به حریفان قبلی تیم بهتری بود و فشار تماشاگران هم کار را برای تیم امید سخت‌تر کرده بود. شاید بتوان این فینال را شبیه‌سازی بازی سخت تیم امید مقابل امید ازبکستان در تاشکند دانست که برای صعود به مرحله نهایی مقدماتی المپیک سرنوشت‌ساز خواهد بود. شاگردان عنایتی در تاشکند با دو بازی نسبتاً آسان مقابل هنگ‌کنگ و افغانستان شروع می‌کنند و با توجه به اینکه صعود تیم دوم گروه قطعی نیست باید

